

Skunforhandling, men saalænge vi staa med en saglig Begrundelse, saa maa de respektere, at vi følge vor saglige Overbevisning, og vil man ikke det, er al Tale om Forhandling en Frase. Den første Betingelse for Forhandling er, at Grundene blive afgørende, at man respekterer sin Modstanders Ret til af saglige Grunde at sige Nei til, hvad han anser for usorparligt. Om da Ministeriet kan forene det med sin, om jeg saa maa kalde det, politiske Stoltthed at høre sig for vor Modstand mod Militarismen og Provisorismen, og atter høre sig ind under Grundlovens, ikke blot Forudsætninger, men Ord, det maa vi overlade til Ministeriet. Egejaa lidt som vi i Fjor har gjort en Finantslov ubrugelig for dette Ministerium, ligesaa lidt gjøre vi det i Aar.

Seg skal til Slutning blot bemærke i Anledning af det Angreb, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgtreds (Berg) fandt det rigtigt at rette imod sit Parti, at det selvfølgelig ikke er min Hensigt at komme ind paa en Strid med det ærede Medlem om hans politiske Opfattelse. Den Politik, han i Aar har udtalt som sin, nemlig ikke at ville give nogen Finantslov, men at ville forhandle den, og ende med at forkaste den, eller sørge for, at der ikke bliver nogen Finantslov ud af Forhandlingen, vil jeg ikke komme ind paa, thi jeg vil først vente, at de, der stille et saadant Forslag, ogsaa vise os, hvorledes de vil naae deres Maal derigjennem, og hvorledes de komme frem ad den Vej. Seg skal slet ikke komme nærmere ind paa det. Kun vil jeg bemærke, at det ærede Medlem synes mig at leve i en noget mærkelig Misforstaaelse af Ministeriets Karakter. Seg hører saa ofte det fremsætte, at dette Ministerium skal ingen lovlig Grund faae under Fødderne. Ja, dette med den lovlige Grund skal jeg ikke komme ind paa, der er intet Menneke, der tænker paa at give Ministeriet en lovlig Grund under Fødderne for, hvad det har gjort, men Meningen er vel fra ingen Side Andet, end at give Ministeriet Loven over Hovedet, saaledes at det kommer til at lystre Loven. Det er en ganske anden Ting, jeg skal imidlertid ikke komme videre ind derpaa. Seg indrømmer, at det er en Frase, men jeg skal lade den ligge; den hviler paa en falsk Forudsætning. Men jeg faaer, hver

Gang det ærede Medlem taler, det Indtryk, at han tror, at Ministeriet gaar og længes efter lovlig Grund. Men er der Noget, Ministeriet ikke for nogen Pris vil have, saa er det lovlig Grund. Ministeriet har i de Aar, vi have ført den politiske Kamp, med en Udholdenhed, en Kløgt og en Energi, som var en bedre Sag værdig, hvert Aar hjempeet for ikke at faae lovlig Grund under Fødderne. Det begyndte i 1885 med at sprænge den midlertidige Finantslov, og det kostede den et Arbejde, der var utroligt; og til Slutningen naaede det at staa den i Stykker paa den mest ublufærdige Maade, som jeg har hørt noget Ministerium staa den lovlige Grund bort under Fødderne. Aaret efter traf det henimod Foraaret 1886 netop op til lovlig Grund, der var da Tale om at forhandle selve Aarets Finantslov. Men ikke saa snart var det fremme, saa skjøndt Ministeriet havde sendt alle Dokumenter og alle Endringsforslag til Udvalget, og skjøndt Udvalget havde erklæret, at man ingenlunde tilsigtede en Forkastelse, men tilsigtede en saadan Forhandling med Landstthinget, som Ministeriet hele Aaret havde fremstillet som en aldeles nødvendig Betingelse osv., — trods alt dette, uagtet Udvalget havde udtalt, at det vilde forhandle med Landstthinget, og havde modtaget alle Papirerne fra Ministeriet, kom der, saasnart det var stet, Bud om, at i Morgen var det Hele forbi, og saa blev Rigsdagen sendt hjem uden nogenjomhelst Grund, thi Ministeriet havde levet flere Uger i Forveien paa en kongelig Resolution. Og Aaret efter, hvad gjorde saa Ministeriet for at faae lovlig Grund under Fødderne? Det hjempepede som en Løve for ingen lovlig Grund at faae under Fødderne. Det sprængte først Rigsdagen, inden Finantsudvalgets Betænkning var bleven bejendt, ved en Dpløsning, og derpaa sendte det Rigsdagen hjem den 1ste April, saasnart Landstthinget fik Finantsloven at se; for at der ikke skulde komme nogen Forhandling mellem Folkething og Landstthing (Modsigelse). Ja, anden Grund kan jeg ikke tænke mig; hvorfor skulde Rigsdagen ellers ikke være bleven sammen? Nei, denne Regjering behøver ingen lovlig Grund under Fødderne til nogen Ting, heller ikke til at holde Rigsdagen sammen. Lad os derfor blive fri for dette med den lovlige